

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Bellum Sacrum Ecclesiae Militantis Contra Turcum
Communem Hostem Christianorum**

Vaux, Léonard de

Leodii, 1685

§. V. Godefrido Regi succedit Balduinus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64991)

rantes, quia in diem vindictæ ser-
vantur.

Pertinet verò ad Urbani trium-
phum, quod eodem tempore, nempe,
die decima-quinta Julii hujus anni
1099. contigit capi Hierosolymam,
ab exercitu Christiano, sub Godefri-
do: cujus Sanctæ expeditionis, cum
idem Urbanus auctor, & promotor
extitisset, in Cælo meruit triumphare,
cui non erat in terris par laboribus
honor.

§. V.

Godefrido Regi succedit Balduinus.

ANno sequenti, id est, 1100.
septimo Calendas Augusti, ex
terreno regno, ad cæleste evo-
catus est Godefridus Bullionius, Re-
gum optimus, Principum piissimus,
Heroïum Christianorum fortissimus,
omnibus eximiis virtutibus exornatus.
Illi subrogatus est, ejus Frater Bal-
duinus, qui Godefrido natu majori,
in omnibus longè inferior, in multis
offendit, inter cætera; ut scribit Wil-
helmus Tyrus, ipse reluctante Daiber-
to Patriarcha, Ecclesiæ Hierosolymi-

tanæ jura usurpando, sibi quæ Dei
sunt tribuendo, talibus exordiis mala
jecit sui regiminis fundamenta: iram
quippè offensi Numinis in se convertit;
nec nisi cum labore, & dolore regna-
vit: nunquam enim Principes, sibi in-
felicius consulere, quam dum Eccle-
siastica jura deprimunt, innumera do-
cuerunt exempla. Inter quæ memoriâ
dignum, quod hoc eodem anno, die
secunda mensis Augusti, Willelmus
Rex Anglorum, perturbator Eccle-
siasticæ libertatis (cujus causâ Sanctus
Anselmus Cantuariensis Archiepisco-
pus, jam triennium exul Lugduni in
Galliâ tunc agebat) pluribus ante de-
territus iræ Dei signis, atque prodi-
giis; in venatione sagittâ in cervum à
quodam ex Comitibus emissâ percussus
periit; quem triduo ante Sanctus Hu-
go Cluniacensis Abbas, apud thro-
num Dei accusatum, judicatum, &
condemnatum vidit, ipsique prænun-
tiavit Anselmo: cui & alia sunt divini-
tus ostensa de eodem interitu Regis:
quod si tali meruit sententiâ condem-
nari, Catholicus Princeps, ob unius-
dumtaxat Episcopi extorris injuriam;
qualenam judicium sunt habituri, qui

omnes Anglicanos Orthodoxos Episcopos, & Sacerdotes, sive ferro, sive exilio consumpserunt; & alias injurias nefandas ipsis Ecclesiis intulerunt.

Quantis igitur & quam horrendis suppliciis, atque cruciatibus in æternum torquebuntur, illi Schismatici Imperatores; qui non solum Græcam Ecclesiam, sed omnes Orientales, & plurimas Occidentales Ecclesias, à gremio Romanæ, in qua solâ salus, avulsas secum in æternæ damnationis, Barathrum pertraxerunt? Contra verò, quam immensos gratiæ & gloriæ Æternæ Thesauros, ab optimo remuneratore Deo obtinuerunt, Christianissimi illi, & pientissimi Imperatores, Reges, & Principes, qui armis suis victricibus militantem Ecclesiam propugnando, tot Ecclesias, & tot centena fidelium millia, in libertatem Dei asseruerunt? sicut enim nihil est Deo gloriosius, Ecclesiæ Christi utilius, omnibus fidelibus Christianis desiderabilius, piissimis, & potentissimis Regibus; sic nihil est toti orbi Christiano perniciosius, iis qui suâ potestate, data illis divinitus in ædificationem, per summum scelus abutuntur in destru-

tionem, & ruinam suam, & suorum;
hi sunt de quibus scriptum est: Potentes
potenter tormenta patientur.

Utinam omnes Reges, & Principes
Christiani, quibus suprema potestas
data est, ab Omnipotente, ut voluntati
ejus obsequentes, ipsi serviant in illis,
quæ non possunt facere nisi Reges,
hanc Regalem veritatem in cordibus
suis imprimant?

„ Nimirum, non posse Reges fi-
„ deles sibi ipsis, suæ posteritati, &
„ suis subditis meliori modo consule-
„ re: quàm unico visibili militantis
„ Ecclesiæ Capiti, JESU-CHRISTI
„ in terris Vicario adhærendo, totis
„ viribus inimicos Orthodoxæ fidei
„ conterere?

Quis mihi dabit ut hoc Verbum, die
Conversionis Sancti Pauli Gentium
Apostoli, exaratum; in omnium Chri-
stianorum Principum auribus loquar?
& tam altè in Regalibus illis mentibus,
digito Dei impressum permaneat; ut
nullo unquam errore expungatur,
nullâ iniquitate deleatur, nulla obli-
vione oblitteretur? tuum est hoc opus
ô Divina Trinitas, in cujus manibus
sunt omnium Regum corda? hanc illis

mentem inspirare digneris, ad gloriam
Nominis tui, ad ipsorum salutem tem-
poralem & æternam, atque ad totius
militantis Ecclesiæ utilitatem, ut de-
structis erroribus, iniquitatibus, &
adversitatibus, ad portum Æternæ fe-
licitatis perveniant.

§. V I.

Continuatio Belli Sacri.

VRbani secundi Apostolicum ze-
lum, pro recuperatione Ter-
ræ Sanctæ; æmulati sunt suc-
cessores ejus Romani Pontifices, si-
quidem ab Urbano II. usque ad Inno-
centium XI. hodiè in Beati Petri Ca-
thedrâ sedentem, numerantur trigin-
ta Pontifices maximi; qui hoc Bellum
Sacrum, magnis animis profecuti sunt,
per sex alias expeditiones subsequen-
tes.

Secunda expeditio in Terram Sanctam
facta est anno millesimo centesimo qua-
dragesimo sexto, sub Eugenio III. cu-
jus jussu Sanctus Bernardus, Sacram
militiam ubique prædicavit, Domino
cooperante, & Sermonem confirman-
te innumeris signis, atque prodigiis.
Hujus